פרשת ראה

לא תעשו כן לה' אלוקיכם (יב ,ד)

'לא תעשון כן' להקטיר לשמים בכל מקום כי אם במקום אשר יבחר. דבר אחר ונתצתם את מזבחותם ואבדתם את שמם לא תעשון כן, אזהרה למוחק את השם ולנותץ אבן מן המזבח או מן העזרה, אמר ר' ישמעאל וכי תעלה על דעתך שישראל נותצין את המזבחות, אלא שלא תעשו כמעשיהם ויגרמו עוונותיכם למקדש אבותיכם שיחרב. (רש"י מהספרי).

מה גרם לתמיהת ר' ישמעאל, דאף אם לא יעלה על הדעת שישראל נותצין מזבחות ח"ו, מ"מ הוצרכה התורה להזהיר, שאם בכ"ז יהיה אדם שיעשה זאת שיוזהר ע"כ.

עוד צריך להבין את תשובתו שלא תעשו כמעשיהם ויגרמו עוונותיכם למקדש אבותיכם שיחרב, והלא הקושיה במקומה עומדת דלא יעלה על הדעת שיעשו כמעשיהם. ונראה לבאר דבשלמא לפרוש הראשון שפירש רש"י דאסור להקטיר לשמים אלא בביהמ"ק, מובן המשך הפסוק 'כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלוקיכם'. אך אם נפרש דמכאן אזהרה לנותץ אבן מן המזבח, יש ח"ו להמשך הפסוק משמעות חמורה. דמשמע כאילו שכאן לא תנתצו את המזבחות, כי אם כשתכנסו לא"י ותבנו המזבחות תוכלו לנתוץ המזבחות וח"ו לפרש כך.

על כך תמה ר' ישמעאל וכי תעלה על דעתך שישראל נותצין את המזבחות, אלא הכוונה דלא תגרמו בעוונותיכם שהמזבחות ינותצו, אלא תשתדלו שבית ה' יתקיים.

מקור: זבחי צדק